

C Dmi G C
Princeznička na bále, na bále

C Dmi G C
zlomila os nasale nasale.

Dmi G C G
Nešmykla še, potknul ju tam ktosi

C Dmi G C
a teraz má dolámaný nosík.
Cez slznú kosť lacrimale slzí,
lebo ju ten zlomený nos mrzí.

C Dmi G C
Čerieslo, čerieslo, po latinsky vomer.

Dmi G C
Mám starie remeslo, ešte starší pomer.

G C D G
Najlepšiu na valale mám os ethmoidale,

C Dmi G C
kostičku čuchovú tvardú ako štolverk.

C F C G C
/: Tam okolo oboči, tam má človek oči. :/
G F C

Pod nima je líčna kosť
F C G
zygomaticum a dosť.

C F C G C
Tým je lebka skončená, tým cranium končí.

- 12 -

PODIVNÝ RYTÍŘ

Asonance

Ami C G Ami
1. Neznámý rytíř přijel nedávno k nám,
Emi
za ženu chce si mě vzít.

C D G C
Do hrabství na severním pobřeží
Ami
mám na jeho hrad odejít.

2. Přines mi zlato, co tvůj otec má
a šperky od matky své.
A přiveď pár koní, co ponosou nás
na cestě nebezpečné.

3. Nasedla na klisnu bílou jak sníh,
on na černém hřebci jel
A jeli tak dlouho, až pohasl den
a měsíc se na nebi skvěl.

4. Ach, zastav můj milý, jsem unavená.
Musím si odpočinout.
Tak nechej mě napít a na chvíli jen
ve tvém náručí spočinout.

- 17 -

V domčeku na bielo natretom pri Váhu
bývala vdova, čo túžila po vzťahu.
Nemala veľký vek v prepočte na roky
a tak si robila na chlapcov nároky.
V okne sa škerila, cerila osmičky,
kydala na seba voňavé vodičky.
Vždycky ju zaseklo jako bedňu gítu.
Chlapci sa pýtajú iba na Margítu.
Margitka, sirota, šaty jak chudera,
tvárička, postava, brutálna nádhera.
Pochopí vdova, že k výkonu nevesty
stavia sa retardér Margita do cesty.
Myšlienku nešťastnú z reťaze odviaže,
že dcéru nevlastnú zo sveta vymaže.

Ref.

„Margitka, počúvaj, žatva už skončila,
choď k tetke do Turca, dosť si už robila.
Tam majú obžinky, mejdany, tanečky,
do tašky pribal si svadobné šatečky.
Možno že ulovíš nejakého junca.
Budeš tam za hviezdu. Margitka z Turca!“
Vízia lákavá, mladá sa pobalí,
vydá sa na cestu, pri Váhu spomalí.
Kuká sa do vody, hádže tam kvetiny.
„Povedz mi H₂O, kto je ten jediný?

- 14 -

Kde budem nevestou?“ Gitka sa pýri.
Vdova beh do kopca štyrikrát štyri.
Zákerne od chrbta zo skaly ju zhodí:
„Tu máš Gitka svadbu pod hladinou vody.“

Ref.: Besnota vzchop sa, nápadu chop sa,
srdce ti hopsá, Gita, utop sa!

Nastali vdovičke nové šťastné časy.
Zrazu sa otočí. „Čo je? Nejaké hlasy?
Jaj, to sa svedomie o priateľstvo hlási.
Nikto sa nedozvie, že Gita hrá riasy.“
Vdova v okne sedí, márne líčka škerí,
smútky, depky, že sa nik s ňou nefrajerí.
Náhle v tichu zvnútra duše hlas ju dusí:
„Kde si, moja, kde si, kde si, aha, tu si.“
Na prášky je z toho, vôbec nevie spávať,
vodne ani v noci, bez kludu a čáva,
schovať sa chce niekam, hora nebo rieka
stále sa jej pýta: „Jak sa má Margita?“

Ref.

Straky jako blbé o sto tristo revú
volakto sa blíži k tetke na návštevu.
„Kto to klopal vonku?
A tam v okne kto je?“
Vdova chytá čoraz väčšie paranoje.

- 15 -